

מ"ת 16357/08/16 - דור מגידש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 16357-08-16 מדינת ישראל נ' אלישייב(עצור בפיקוח) ואח'

מספר בקשה: 109

לפני	כבוד השופט גרשון גונטובניק
המבקש	דור מגידש (עציר) ע"י ב"כ עו"ד זוהר ארבל
נגד	מדינת ישראל
המשיבה	ע"י ב"כ עו"ד שרית שמש ואלון סיוון

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור של המבקש, כך שיתאפשר לו לצאת לעבודה.

1. נגד המבקש (ונגד שישה אחרים) הוגש כתב אישום בגין פעילות קבוצת אוהדי כדורגל המכונה בשם "לה פמיליה", שעל פי הטענה הוקמה ופעלה "במטרה לזרוע אלימות וונדליזם, מתוך אידאולוגיה אנרכיסטית וגזענית במגרשי הכדורגל ובאירועי ספורט שונים" (עמ' 3 לבקשת המשיבה למעצר עד לתום ההליכים המשפטיים). כתב האישום מייחס לנאשמים קשירות קשר לביצוע פשע; חבלות בכוונה מחמירה וניסיונות חבלה בכוונה מחמירה. למבקש מיוחסים גם סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה וחבלה במזיד.

2. בית משפט זה נדרש (ביום 9.10.16) לעניינו של המבקש. חברי, כב' השופט יניב, קבע כי קיימות ראיות לכאורה לחובתו. יחד עם זאת, עלה מתסקיר שרות המבחן שהמבקש נעדר עבר פלילי, שירת ביחידה צבאית מובחרת, מאורס ועתיד להינשא. המעצר, לראשונה בחייו, הותיר עליו את רישומו, והציב "גבולות להמשך התנהלותו בעתיד" (פסקה 3 להחלטה). קצין המבחן הוסיף כי להערכתו "קיימת מידת סיכון נמוכה להישנות מקרים והתנהגות פורצת גבולות" (שם). בית המשפט ציין כי הראיות לכאורה מייחסות למעשה למבקש מעורבות באירוע חמור אחד. על רקע כל אלה הורה על שחרורו לחלופת מעצר, במעצר בית מלא בבית הוריו בפרדס חנה, כאשר המבקש יהיה מצוי בכל עת בפיקוח של מי מחמשת מפקחיו. נאסר עליו לצאת את הבית "למעט לצורך התייצבות בבית המשפט, כאשר הוא מלווה במפקח שאושר" (שם, בעמ' 3). עוד הוצא למבקש צו עיכוב יציאה מן הארץ, ונאסר עליו ליצור קשר ישיר או עקיף עם מי מהמעורבים האחרים בפרשה.

3. בבקשה שלפני עותר המבקש לשינוי תנאי שחרורו לחלופת מעצר, כך שיתאפשר לו לצאת לעבוד, בליווי מי ממפקחיו. מקום העבודה המוצע הינו במפעל משפחתי, העוסק בעבודות מתכת באזור התעשייה בפרדס חנה, סמוך

למקום חלופת המעצר. המבקש טוען כי מעצרו הוביל לביטול חתונתו ימים לפני מועד עריכתה, וכך בא לעולם חוב כספי גבוה לאולם האירועים ולבעלי המקצוע השונים שהוזמנו. עוד מעוניינים המבקש וארוסתו לממן את בניית ביתם העתידי. המבקש היה עצור חודשיים ימים, והוא שוהה בחלופת מעצר מזה ארבעה חודשים נוספים, ועבודה היא הכרח כלכלי מבחינתו.

4. בית משפט זה קיים דיון (ביום 19.2.17) בבקשה. המשיבה התנגדה לה. לשיטתה, הנסיבות הכלכליות אינן מהוות נסיבות חריגות, המצדיקות הקלה בתנאים. חברי, כב' השופט נויטל, הפנה את הבקשה לבחינת שירות המבחן.

5. הבקשה נקבעה לדיון בפניי. לקראתו התקבל תסקיר מעצר משלים מטעם שירות המבחן. מהתסקיר עולה שהמבקש עסוק בחשבון נפש והוא "נעדר מאפיינים אימפולסיביים, אלימים או אנטי סוציאליים, וכי הוא לרוב מנסה לכבד את האחר מתוך ראייה אמפטית וערכית." שירות המבחן נפגש עם שניים מהמפקחים המוצעים במקום העבודה, עמד על מאפייניהם וקבע ש"התרשמנו כי המפקחים שהוצעו, מכירים היטב את [המבקש] ומשפחתו, מגויסים לסייע לו במצבים וערים להשלכות הדבר." ועוד נכתב "בבואנו לבחון אפשרות יציאתו לעבודה המוצעת, אנו שבים על התרשמותנו ממידת סיכון נמוכה להישנות מקרים דומים והתנהגות פורצת גבולות בעתיד...עוד נוסף כי התרשמנו כי המפקחים שהוצעו בעלי יכולת הצבת גבולות עבור דור ומבינים את המצופה מהם ועל כן אנו ממליצים כי הוא יורשה לצאת לעבוד במפעל בפרדס חנה."

עוד הציע שירות המבחן לשנות את מקום מעצר הבית, אך בקשה זו לא עומדת בפניי.

המשיבה חזרה על התנגדותה. היא הצביעה על קיומן של ראיות לכאורה למעורבות המבקש באירוע אלים, נתון המעיד על מסוכנותו. היא קראה להפחית ממשקל המלצת שירות המבחן, שלא ניתח, לטענתה, באופן ממצה את השלכות מעורבותו של המבקש באירועים המיוחסים לו. עוד סבורה המשיבה כי אין הצדקה להקלה כל כך משמעותית בתנאי המעצר, ונסיבותיו הכלכליות של המבקש אינן מצדיקות היענות לבקשה. לשאלתי, המשיבה הבהירה בדיון בפניי, שמקום העבודה המוצע לא מתנגש עם צו ההרחקה שהוצא נגד המבקש, המונע ממנו ליצור קשר עם עדים או מעורבים אחרים בפרשה המיוחסת לו.

6. לאחר שעיינתי בבקשה ובחומר הכתוב שבפניי, נחה דעתי שדינה להתקבל.

בית המשפט העליון עמד על החשיבות הרבה הקיימת "במצאת תעסוקה לשוהים במעצר הבית במקרים המתאימים, וזאת לאחר שהוכיחו כי ניתן ליתן בהם אמון, וכי הם עומדים בתנאי השחרור שנקבעו להם, ובכפוף להבטחת שלום הציבור, ומניעת שיבוש מהלכי משפט" (בש"פ 3460/10 בצר נ' מדינת ישראל (פורסם בנוב; 2010)) וזאת בהתחשב באינטרס של העצורים עצמם, ובאינטרס הציבורי של צמצום החשש מפני הפרת תנאי השחרור, וביצוען של עבירות נוספות. כב' השופט דנציגר סיכם את ההלכות השונות בעניין זה בבש"פ 1193/13 ג'ראד נ' מדינת ישראל (פורסם בנוב; 2013) בפסקה 12 להחלטה, וכך פסק:

בהקשר הקונקרטי שבו עסקינן, ביחס ליציאה לעבודה במסגרת מעצר בית, בית המשפט הכיר בכך שלעיתים "אפשר שדווקא במתן אפשרות מבוקרת לנאשם לחזור למקום עבודתו יהיה כדי להועיל" [...] וכי במקרים המתאימים רצוי לשחרר נאשמים המצויים במעצר בית לעבודה [...] שקילת האפשרות לצאת ולעבוד כרוכה, כמובן, בצורך להתחשב בפגיעה הפוטנציאלית שנגרמת בשל מעצר בית מלא לפרנסתו של הנאשם ושל בני ביתו התלויים בו למחייתו [...].

לבסוף, באשר לעילה העוסקת בחלופי זמן ממועד מתן ההחלטה המקורית, צודק בא כוח העורר בטיעונו כי דרישה זו "גמישה ויש לפרשה בהתאם לנסיבות כל מקרה ומקרה תוך יצירת איזון ראוי בין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלופי הזמן לבין האינטרס הציבורי" [...]

7. הנה כי כן, אין בנמצא כללים נוקשים, החלים בכל מקרה ומצב, ויש לבחון את שאלת ההיתר לצאת לעבודה בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

בנסיבות המקרה שלפני הכף נוטה לאישורה של הבקשה, וזאת מכמה טעמים: מידת המסוכנות הנמוכה יותר הנשקפת מהמבקש, בהשוואה לנאשמים האחרים בפרשה, כעולה מהחלטת בית משפט זה, שהורה על שחרורו לחלופת מעצר; חלופי הזמן מאז השחרור, שבמהלכו לא נרשמו הפרות כלשהן של תנאי המעצר; אפשרות שיקומו של המבקש, שהינו נעדר עבר פלילי, ושלזכותו עומדת תרומה לחברה; ההמלצה הברורה של שירות המבחן בעניינו; העובדה כי מקום העבודה המבוקש מצוי בסמוך למקום בו הוא שוהה במעצר בית; העובדה כי לא צפוי להתקיים מגע בינו לבין הנאשמים האחרים בבקשה, או עדים הצפויים להעיד במשפט, כתוצאה מיציאתו למקום העבודה; והצורך של המבקש להתפרנס, שאכן אינו מצדיק לבדו היענות לבקשה, אך בהצטרפו ליתר השיקולים יש בו כדי לחזקם.

8. לפיכך אני מורה שהמבקש יוכל לצאת את מקום מעצר הבית שלו כדי לעבוד במפעל המתכת "אחים כהן - דני ודוד, חיתוך וכיפוף פחים בע"מ" ברחוב האורנים 114, באזור התעשייה בפרדס חנה, וזאת בין השעות 7:45 - 18:00 בימים א'-ה' בשבוע, ובכפוף לתנאים שייקבעו במועד שימוע החלטה זו.

המבקש יעשה את דרכו למקום העבודה וממנו בליווי אחד המפקחים שאושרו על-ידי בית משפט זה בהחלטתו מיום 9.10.16, ויפוקח כל העת במקום העבודה על-ידי המפקחים שייקבעו במועד שימוע החלטה זו.

ניתנה היום, י' אדר תשע"ז, 08 מרץ 2017, במעמד הצדדים.